

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

Lucian, Rhamensis
Compluresluciani dialogi
ab Erasmo Roterodamo viro vtriusq; linguæ doctissimo
in latinum conuersi:.

C Venūdantur Louanii apud Theodoricum Aluſſenſem.

Louanij
1515.

I quorundam iudicio felices olim existimati sunt quibus Romae Ciceronem Romanae eloquentiae principem audire datum est ne certe ne vos pulcherrimarum artium studiosi adolescentes multo estis felicissimi qui in hoc saeculum incidistis quo non modo Cicero, verum etiam innumerabiles alii scriptores extant & veteres & Neoterici, ex quorum lectio-
ne praeter doctrinam atque eruditionem, etiam ex tempore dicendi facultatem (in qua maximus est autore Fabio studiorum fructus) consequi possitis. Ad quam dicendi facultatem parandam in primis conducibiles sunt Comodiarum & dialogorum scriptores, quorum dicendi character ad quotidianum sermonem proxime accedit. Itaque ut vestra non nihil adiuuarem studia monui his diebus Theodoricum Martinum Alustensem bonum ac diligentem Louanensium Calchographum ut breuius Luciani Dialogos bene atque eleganter traductos, ad communem utilitatem formulis iterum excuderet, fecit is quidem hoc & meo rogatu nimis libenter, & ut suum etiam studium in vos clarius faceret, quam antehac editis libris abunde ostendit quanto studiosos omnes amore benevolentiaeque prosequeretur. Vos igitur hanc eius diligentiam boni consulentes pergite incumbere in bonas literas quae vobis olim ornamento sunt future. Nam propter virorum doctissime eruditorum copiam, & quia in omnibus eloquentiae partibus clarissimos habemus scriptores, conficio paucis annis posthac, latini sermonis elegantiam ita propagatum iri ut non simus magnopere admiraturi cuiusque aut in diuinis scripturis, aut in legibus eruditionem qui nihil bonarum literarum scierit. Valere Louanil.

Erasini Roterodami in Dialogos Luciani recentius versos
Præfatio. Hieronymo Bullidiano Præposito Aricensi
Consiliario Regio Erasmus Roterodamus. S. D. P.

Vmor tampridem hic perseverat: as-
cerbior: q̄ vt verum esse libeat credes-
re: sed constantior tamen q̄ vt vanus
credi possit: Philippum principem
nostrum e viuis excellisse. Quid que-
rar mi Bullidiane: quid vociferer?
quem icusum hominemue deumue?
Quæ comploratio? Tragædia, quæ
huic tam atroci vulncri sufficiat. Ni-
mio: heu nimio constitistis Hispaniæ: quæ quidem primū
Franciscum Bullidianum Archiepiscopum Bizontinum
nobis ademistis: neq̄ tanti viri iactura conteptē: principem
etiam eum absorbuistis: quo (si viuere modo licuisset) nihil
vūq̄ habuit hic orbis neq̄ matus neq̄ melius. q̄q̄ quid queso
supererat etiam adolescenti nisi vti iam ipse scie superaret?
Sed o dirum fortunæ ludum. O nouam factorum inuiden-
tiam: O mors q̄ iniqua tam etiam inuida vt semper præ-
stantissima quæ q̄ ocissime tollis e medioq̄ vixq̄ oculis o-
stenfa protinus subducis. Cuiue ego vicem hic potissimum
deplorem? Maximiliani ne patris, qui tali sit orbatus filio:
quem vnum multis etiam imperiis anteponebat? An libero-
rum magis: quibus ætate tam inuoluta tam pius sit crep-
tus pater? An patriæ potius: cui de charissimo principe tam
ferum gaudium, tam præproperus contigerit luctus? An or-
bis demum vniuersi: cui tam singulare lumē sit ademptum.
Idq̄ tam ante diem. Hoc nimirum hoc tempestas illa fatalis:
qua medto e cursu in Britanniam depulsus est portendebat:
videlicet satis illum palam ab Hispania reicientibus. Equi-
dem Panegyrico qualicunq̄ laudau iuuenem. Tum autem
bone deus: quot mihi panegyricos: q̄ copiosos pollicebar. Et
en repente cōmutatis rebus epitaphium paro miser. Eamus:

nos hominū & fortunis nostris fidamus: quā eos etiā
pro sua libidine mors rapiat, quosq; diutissime viuere tan-
topere omnium refert. Sed quid ego mi Hieronyme: dum
meo indulgeo dolori: tuum exulcero? Quod reliquum est
præcor vt superi propitii liberis paternam quidem felici-
tatem sed cum diui Frederici viuacitate copulatam largian-
tur. Tibi item in moderandis illis fraternos successus, sed
vitam fraterna diuturniorem. Literis his, ne ad tantum tan-
q; doctum amicum nullo literario munusculo comitari ue-
nirent Dialogos aliquod Luciani: comites addidi: quos pau-
culis his diebus: dum obsidionis metu Florentiam profus-
geremus, latinos feci, hoc nimirum agens, ne nihil agerem.
Nam in præsentia quidem in Italia mire frigent studia/fer-
uent bella. Summus pontifex Iulius belligeratur: vincit, tri-
umphat, planeq; Iulium agit. Vale, & Amplissimo patri
Nicolao Ruterio Episcopo Atrebatensi etiam atq; etiam
Erasinum commédato Bononiæ. XV. Cal. Decē. M.D. VI

¶ Cnemonis ac Damippi Dialogus Erasino Interprete.

¶ Cnemon

Hoc scilicet est quod vulgo dici consuevit: Huius-
leonem. Damippus. Quid isthuc est, quod tecum
stomachare Cnemon? Cne. Quid stomachari trogas
Equidem herædem reliqui quendam: præter animi senten-
tiam: videlicet astu delusus miser: tuis quos maxime mea cus-
piebam habere præteritis. Damippus. Sed istuc quinam eue-
nit? Cnemon. Hermolaum nobilem illum diuitem: quum
orbis esset: imminente morte captabam: assidens atq; infer-
uens. Neq; ille grauatim officium meum admittebat. An in-
terim illud quoq; mihi visum est scitum consultumq; vt tes-
tamentum profertem ac publicarem quo illum rerum mea-
rum insolidum hæredem institueram. nimirum vt ille vicif-
sim idem faceret: meo prouocatus exemplo. Dami. At quid
tandem ille? Cnemon. Quid ille suo in testamento scripse-
rit: id quidem ignoro. Cæterum ego repente atq; insperato

evim deceſſi: teſti ruina oppreſſus. Et nunc Hermolaus mea
poſſidet. lupi cutuſpiam in morem ipſo hamo: cum eſca pa
riſter auulſo. Damippus. Imo non eſcam modo cum hamo:
quin etiam te quoq; piſcatorem ſimul abſtulit. Itaq; technā
iſtam: in tuum ipſius caput ſtruxeras. Cnemon. Sic apparet
idq; adeo deploro.

TEA66

Zenophantæ & Callidemidæ Dialogus. eodem interprete.
Zenophantes.

AT tu Callidemides: quo pacto interiſti? Nam ip
ſe quemadmodū Diuiæ paraſitus quum eſſem:
inmodica ingurgitatione præfocatus fuerim:
noſti: aderas enim morienti. Callide. Aderam Zenophontes
Porro mihi nouum quiddam atq; iopinatum accidit. Nam
tibi quoq; notus eſt Ptæodorus ille ſenex. Zenophon. Or
bum illum dicis ac diuitem: apud quem te aſſidue verſari cō
ſpiciebam? Callide. Illum ipſum ſemper captabam: colebam
q; id mihi pollicens fore: vt meo bono q̄ primum morereſ
tur. Verum quum ea res in longum proferretur: ſene videli
cet vel vltra tithonios annos viuente: compendiariam quan
dam excogitavi viam: qua ad hæreditatem peruenirem. Si
quidem empto veneno: pocillatori perſuaſeram: vt ſimul
atq; Ptæodorus potum poſceret: bibebat autem prolixius:
præſentius in calicem inſiceret: haberetq; in promptu por
recturus illi. Quod ſi feciſſet. iureturando confirmabam: me
illum manu miſſurum. Zenophō. Quid igitur accidit: nam
inopinatum quiddam narraturus mihi videris. Callidemi.
Vbi iam loti veniſſemus: puer duobus paratis poculis: alte
ro Ptæodoro cui venenum erat additū. altero mihi: neſcio
quo modo errans: mihi venenum, Ptæodoro porrexit in ox
tum. Mox ille quidē bibit: at ego protinus humi porrectim
ſtratus ſum: ſuppoſititium videlicet illius loco funus. Quid
hoc? rides Zenophon? At qui non conuenit amici malis il
ludere. Zenophon. Rideo proſecto: nam eleganter: ac lepi
de tibi hæc res euenit. Porro ſenex ille quid interim? Call

Primum ad casum subitum atq; inexpectatum: sane conturbatus est. Deinde simul atq; intellexit: id quod acciderat: puta pocillatoris errore factum, risit & ipse. Zenophon. Recte sane. Tametsi non oportuit ad compendium illud dinertesse. siquidem venisset tibi populari vulgataq; via tutius certiusq; etiam si paulo serius. Finis.

¶ Menippi ac Mercurii Dialogus Eodem interprete

Menippus

AT vbinam formosi illi sunt: ac formosæ Mercuri. Ducito me: docetog; utpote recens huc profectū hospitem. Mercur. Haud mihi licet per ocium Menippe. quin tu isthuc ipso e loco dextrorsum oculos deflecte. Illic & Hyacinthus est: & Narcissus ille: & Nereus: & Achilles. & Tyro: & Helena: & Leda & breuiter quicquid est veterum formarū. Menip. Equidem præter ossa nihil video, caluariasq; carnibus renudatas: inter que omnia: nihil sit omnino discriminis. Mercur. At qui hæc sunt quæ poete cuncti mirantur ac celebrant: ossa scilicet quæ tu videris contemnere. Menip. At Helenam saltem mihi cōmonstra. Nam ipse quidē haud queam dinoscere. Merc. Hæc caluaria Helena est. Menipp. Et huius scilicet ossis gratia: mille naues ex vniuersa græcia: actodelectu: sunt impletæ: tantaq; tum græcorum, tum barbarorum multitudo confluit: tot vrbes sunt euersæ. Mercurius. Cæterum Menippe non vidisti mulierem hanc vitam, qd si fecisses forsā diceres tu quoq; vicio dandum non esse. Pro tali muliere diu tolerare labores.

Alioqui: si quis flores etiam arefactos marcidosq; contempletur: posteaq; coloris decus abiecerint: deformes nimirum videantur. At iidem: donec florent: coloremq; obtinent: sūt speciosissimi. Meni. proinde illud iam demiror. Mer. Haud mihi vacat tecum philosophari: quare delecto loco vbi cunq; velis: prosterne te met ac recumbe. Mihi iam aliæ sunt traduendæ ymbrae. Finis.

UOs nimirū Trophome atq; Amphiloche: quū sit
mortui: tamen haud scio quonam modo: phanis
istis donati: vates credimini: ac stulti mortales de
os esse vos arbitrantur. Tro. quid: an nobis igitur imputan-
dum: si per inscitiam illi de mortuis huiusmodi quēdam
portēta ostentassetis: tanq̃ futurorum fuissetis præsēci quas-
siq; prædicere potuissetis: si qui percontarentur. [Tropho.
Menippe: nouerit Amphilocheus hic: ipsi pro se respondē-
dum esse. Ceterum ego heros sum: vaticinorq; si quis ad me
descenderit. At tu videre nunquam omnino Lebadiam adis-
isse: neq; enim alioqui ista non crederes. Menippus. Quid
ais? Equidem nisi Lebadiam fuisset profectus: ac linteis a-
mictus: offam ridicule manu gestans per angustum aditum
specum irrepsissem: nequaq; fieri potuisset: vt te defunctum
esse cognoscerem: perinde atq; nos: solaq; præsfigiatira reli-
quos antecellere. Sed age per ipsam diuinandi artem: quid tā-
dem est heros: neq; enim intelligo. Trophomus. Est quidē
dam partim ex homine partim ex deo compositum. Menip-
pus. Nempe quod neq; sit homo: quemadmodū audio: ne-
q; deus: verum pariter vtrumq;. Ergo dimidia illa tui pars:
quo nunc recessit? Trophomus. Reddit oracula Menippe in
Lebadia. Menippus. Haud intelligo quid dicas Trophome:
nisi q; illud plane video: te totum esse mortuum.

TELOS

Charontis ac Diogenis.

Charon.

REdde naulum scelestē. Menippus. Vociferare: si qui-
dem isthuc tibi voluptati est Charon. Charon. Red-
de inquam quod pro traiectione debes. Menippus.
Haud quaq; auferri queas ab eo q nō habeat. Charon. An est
qstq; qui ne obulū quidē habeat? Me. Sit ne alius qspia sterea
equidem ignoro. Ipse certe non habeo. Charon. Atqui prae-
focabo te per dītem impuri sime: ni reddas. Menippus. At

ego illiſo baculo tibi comminuam caput. Charō. Num ergo
te tam longo traiectu gratis tranſuexero? Menippus. Mer-
curius meo nomine tibi reddat vt qui me tibi tradiderit. Mer-
curius. Bene mecum agatur per Iouem: ſiquidem futurum ē
vt etiam defunctorum nomine perſoluam. Charon. Haud o-
mittā te. Menippus. Quin tu igitur: hac gratia perge vt facis
nauiū trahere: q̄q̄ quod non habeo quinam auferas? Charō.
At tu neſciebas: quid tibi fuerit apportandum? Menippus.
Sciebam quidem. verum non erat. Quid igitur: num ea gra-
tia erat mihi ſemper in vitā manendum? Charon. Solus er-
go gloriaberis te gratis fuiſſe tranſuectum? Menipp⁹. Haud
gratis: o præclare: ſiquidem & ſentinam exhausti & remū ar-
ripui: & vectorum omnium vnus non eiulaui. Charon. Iſta
nihil ad naulum: obubum reddas oportet: neq̄ enī ſecus fas
eſt fieri. Menippus. proinde tu me rurſum in vitā reuehe. Cha-
ron. Belle dicis: nimirum vt verbera etiam ab Aeaco mihi lu-
criſciam. Menippus. Ergo moleſtus ne ſis. Charon. Oſten-
de quid habeas in pera. Menippus. Lupinum ſi velis: & Heca-
tæ cœnam. Caron. Vnde nobis hunc canem adduxiſti Mer-
curi? tum qualia garriebat inter nauigandum: vectores om-
nes irridens ac dīcteriis inceſſens vnusq̄ cantilans: illis plorā-
tibus. Mercurius. An ignoras Charon: quem virum tranſuex-
eris: plane liberum: cuiq̄ nihil omnino cure ſit: Hic ē Menip-
pus. Charon. Atqui ſi vnq̄ poſthac te recepero. Menippus.
Si receperis: o præclare: Ne poſſis quidem iterum recipere.
Finis.

Cratetis ac Diogenis.

Crates.

DOerichum diuitem: noueras ne Diogenes: illū in-
quam ſupra modum diuitens: illum Corintho p-
fectum: cui tot erant naues onuſtæ mercibus cui⁹
conſobrinus Ariſteas: quum ipſe quoq̄ diues eſſet. Homeri
cum illud in ore ſolebat habere. Aut me cōſice tu aut ego tete
Diogenes. Cuius rei gratia ſeſe captabant inuicem Crates?
Crates. Hereditarij cā: quū eſſent eq̄les: vrerq̄ alterq̄ captabat.

Iamq; testamenta publicauerant ambo in quibus Merichus
(si prior moreretur) Aristea omnium rerum suarum domi-
num reliquebat. Moerichum vicissim Aristes: si quidem ip-
se prior e vita decederet. Haec igitur quum essent in tabulis
scripta: illi inter sese captabant: & alter alterum adulationi-
bus obsequiisq; superare contendebat. Porro diuini: haud
scio vtrum ex astris: id quod futurum sit coniectantes: an som-
niis quemadmodum Chaldei faciunt: quin & Pithius ipse:
nunc Aristea victorem fore pronuntiabat: nunc Moerichum:
ac trutina quidem interim ad hunc: interim ad illum propen-
debat. Diogen. Quid igitur tandem euenit? Nam audire est
operae praecium Crates. Crat. Eodem die mortui sunt ambo.
Caeterum hereditates ad Eunomium: ac Thrasydem deues-
nerunt: quorum vterq; cognatus illis erat. At qui de his nihil
praedixerant diuini futurum: vt tale quippiam accideret. Et
enim quum Sicyone Cirrham versus nauigarent: medio in
cursu: obliquo orto Iapige eo sunt depulsi. Dioge. Recte fa-
ctum. At nos quum nos essemus in vita nihil eiusmodi alter
de altero cogitabimus. Neq; enim ego vnquam optabam: vt
moreretur Antisthenes: quo nimirum baculus illius ad me
rediret heradem (habebat autem egregie validum) quem ip-
se sibi parauerat oleaginum: neq; tu Crates opinor desydera-
bas: vt me mortuo: in possessionum mearum successionem
venires puta dolii ac perae: in qua quidem lupini Choenices
inerant duae. Crat. Neq; enim mihi quicquam istis rebus erat o-
pus. Immo ne tibi quidem Diogenes. si quidem quae ad rem
pertinebant: quaeq; tu Antistheni succedens accepisti: deinde
ego succedens tibi: ea nimirum multo sunt potiora: multoq;
splendidiora: aequal imperium. Diog. Quena sunt ista quae di-
cis? Cra. Sapientiam inquam frugalitatem: veritatem: libertatem. Dio. Per
Iouem memini me istiusmodi operum hereditatem Antistheni: suc-
cessisse: tibiq; eas longe etiam maiores reliquisse. Crat. Verum
reliqui mortales hoc possessionum genus aspernabantur: ne-
q; quisquam nos ob spem potiundae hereditatis obsequiis
captabat: sed ad aurum omnes intendebant oculos. Dioge.
Nec iniuria Neq; enim habebant: quo facultates eiusmodi

a nobis traditas acciperent: quippe rimosi iam viciatq; des-
licis: non aliter q̄ vasa carie putria. Quo sit vt si quādo quis
in illos infundat: vel sapientiam: vel libertatem: vel verita-
tem: affluat ilico perstilletq; fundo quod inmissum est con-
tinere non valente. Cuiusmodi quiddam & Danaï filiabus
aiunt accidere: dum in dolium pertusum haustam aquam
important. At iidem aurum dentibus: & vnguibus. omniq;
vi seruabant. Crat. Proinde nos hic quoq; nostras possidebi-
mus opes. Illi simulatq; huc venerint: obulum dumtaxat se-
cum ferent ac ne hunc quidem vltius: q̄ ad portitorem.

Nirei ac Thersitæ.

Nircus.

Ecce deniq; vel Menippus hic iudex erit, vter nostrū
sit formosior. Dic Menippe: an non tibi videor for-
ma præstantior? Menippus Imo quinam sitis prius
arbitror indicandum, Nam hoc opinor scito est opus. Nire-
us. ac Tharsites. Menippus vter Nireus, vter Thersites? Non
dum enim vel hoc satis liquet. Ther. Iam vnum hoc vinco:
q; tibi sum similis: neq; tantopere me præcellis: quantopere
te cæcus ille Homerus extulit: vnum omnium formosissi-
mum appellans. Quin ego fastigiato vertice: rarissq; & im-
pexis capillis ille, nihilo te inferior visus sum arbitro. Iam
vero tempus est, vt pronuncies Menippe. vtrum altero for-
mosiorem existimes. Nir. Mirum ni me Aglaia charopeq; p-
gnatum. Qui vir pulcherrimus vnus. Omnibuse grauis pri-
ameia ad Pergama veni.

Menippus

At qui non item sub terram opinor pulcherrimus venisti:
quippe qui reliquis quidem ossibus: aliis appareas assimilis
porro caluaria: hoc vno insigni a Tharsitæ caluaria dignos-
ci possit: q; tua delicata est ac mollicula. Quando quidē istuc
habes effoeminatum ac neutiq; viro decorum. Nireus. Attas-
men Homerum percontare, qua specie tum fuerim: quum i-
ter Græcorum copias militarem. Menipp. Tu quidem som-
nia mihi narras. At ego ea specto, quæ video, quæq; tibi ad-
sunt in præsentia. Cæterum ista norunt: qui id temporis vi-
uebant. Nireus. Quid igitur tandem? An non ego hic for-
mosior Menippe? Menip. Neq; tu, neq; quisq; alius formosus

hoc loco Siquidem apud inferos æqualitas est: paresq; sunt omnes. Therfit. Mihi quidem vel hoc fat est.

ΤΕΛΕΟ,

Diogenis ac Mausoli.

Diogenes.

O He tu Car, quare tandem insolens tibiq; places: ac dignum te credis, qui vnus nobis omnibus anteponare. Mausolus Primum regni nomine. O tu si opensis: quippe qui Cariae imperauerim vniuersae, praeter rea Lydiae quoq; gentibus aliquot. Tum autem & insulas non nullas subegerim. Miletum vsq; peruenerim, plerisq; Ioniae partibus vastatis. Ad haec formosus eram ac procerus, ac bellicis in rebus praeualidus. Postremo, quod est omnium maximum, in Halicarnasso monumentum erectum habeo, singulari magnitudine, quantum videlicet defunctorum alius nemo possidet, neq; pari etiam pulchritudine conditum, visis scilicet atq; equis pulcherrimo e saxo, viuat formam absolutissimo artificio expressis, adeo vt vel phanū aliquod simile haud facile quis inueniat. Num iniuria tibi videor has ob res mihi placere, atq; efferri? Dioge. Num ob imperium ais, ob formam atq; ob sepulchri molem? Mausolus, per Iouem ob haec inquam. Dioge. Atqui o formose Mausole neq; vis res iam illae, neq; forma tibi iam adest. Adeo vt si quem arbitrum de formae praecellentia delegerimus: haudquaquam dicere potis sit, quamobrem tua caluaria meae sit anteferenda, siquidem vtraq; pariter tum calua, tum nuda. vtriusq; dentes prominulos pariter ostentamus, pariter oculis orbatii sumus, pariter naribus simis, ac sursum hiantibus deformati. Caeterum sepulchrum ac saxa illa praeciosa, Halicarnassensis forsitan tacitare licebit, & hospitibus gloriae causa ostentare tanquam qui magnificam quandam apud se structuram habeant, verum quid hinc commoditatis ad te redeat vir egregie, nequaquam video, nisi forsitan illud commodum vocas quod plus oneris atq; nos sustines, sub tam ingentibus saxis pressus ac laborans. Mausolus. Ira ne nihil illa mihi conducunt.

B ii

oīa: planeq; pares erunt Mausolus ac Diogenes: Diogē. Imo
haud pares inq; vir clarissime. Nā Mausolus discruciabī. quo
ties earum rerum in mentem veniet: quibus in vita florere cō
suevit. At Diogenes interim eum ridebit. Atq; ille quidem
de suo illo monumento: quod est in Halicarnasso memora
bit: ab vxore Artemisia: atq; sorore parato: cōtra Diogenes
ne id quidem suo de corpore nouit: nunquid habeat sepul
chrum. Neq; enim illi res ea curae est. Verum apud viros ex
cellentissimos sui memoriam famamq; reliquit: vt qui vitam
peregert viro dignam: tuo monumento Carum abiectissi
me: celsiorum: ac tutiore in loco substructam. Finis.

Simyli ac Polystrati. Simylus

UEnisti tandem & tu Polystrate ad nos quum an
nos vixeris haud multo pauciores cētum opinor
Polystra. Nonaginta octo Simyle. Simylus. Sed
quinam triginta istos annos egisti: quibus mihi fueras super
stes. Nam ipse perii te ferme septuagenario. Polystra. q̄ sua
uissime profecto etiam si hoc mirum tibi videbitur. Simyl⁹.
Mirum vero: si quidem tibi primum seni: deinde inualido:
prostremo etiam orbo quicq; poterat esse in vita suaue Poly.
Principio nihil erat quod non possem. praeterea pueri for
mosi complures aderant: tum mulieres nitidissimae: vnguē
ta: vinum mire fragrans: postremo mensae vel siculis illis lau
tiores. Simylus. Noua narras. Nam ego te plane sordidum
ac parcissimum esse sciebam. Polystr. Atqui vir praecclare: ex
alienis arcis opes mihi subscatebant. Tum diluculo protu
nus q̄ plurimi mortales ad fores meas ventitabant: simulq;
ex oīni rerum genere quae terrarum vbiuis pulcherrinae re
periuntur munera deportabantur. Simylus. Num me defun
cto regnum gessisti. Polystr. Minime: verum amantes habe
bam innumeros. Simy. Non possum non ridere: Tu ne amā
tes: tantus nati quum esses: vixq; tibi dentes superessent qua
tuor: Poly. Habebam per Iouem: equide optimates ciuitatis
Quumq; essem tum senex: tum caluus: sicuti vides: praete
rea lippies etiam ac senio caecutiens: postremo naribus muc
cosis: tamen cupidissime mihi inseruebant: adeo vt is foe

lix videretur: quemcunque vel aspexissem modo. Simy. Num tu quoque quemadmodum Phaon ille: venerem aliquam e Chlo transuexisti: ut ob id optanti tibi illa dederit: rursus ad iuuentam redire: ac denuo fornosum atque amabilem fieri? Poly. Haud quāquam. Quin magis quam talis essem. qualem dixi: tamē supra modum adamabar. Simy. Aenigmata narras Poly. At qui notissimus est hic amor quum vulgo sit frequēs nempe erga senes orbos ac diuites. Simy. Nunc tua forma: vnde tibi profecta fuerit intelligo vir egregie: nimirum ab aurea illa Venere. Poly. Verum tamen non parum multas commoditates ab amantibus tuli Simy. prope modum etiam adoratus ab illis: Porro sapientius etiam quasi procax illis illudebam: excludens interdum nonnullos eorum. Interim illi inter sese decertabant & in ambiēdis primis apud me partibus: alium aliis antea nittebatur. Simy. Sed age: de facultatibus tuis quid tandem statueras? Poly. Palam quidem affirmabam: ne vnumquēque illorum relicturum herēdem. idque illi quum crederent futurum: certatim se quisque obsequētiorem atque adulantē prebebat: Ceterum alteras illas veras tabulas: quas apud me seruaueram reliqui: in quibus oēs illos plorare iussi. Simy. At postremā illā tabulā: quē pronunciabant herēdem? Num e cognatis quempiam? Poly. Non per Iouem: imo nouiciū quendam ex formosis illis adolescentulis: natione phrygē. Simy. Quot annos natum Poly. fratre? Poly. Viginti ferme. Simy. Iam intelligo quibus obsequis ille te demeruerit. Poly. Attamē multo illis dignior: qui scriberetur hāeres: etiā si Barbarus erat ac perditus. Quē iam ipsi etiam optimates colunt optantque. Is igitur mihi extitit hāeres. Iamque inter patritios numeratur: sub raso mento Barbaroque cultu ac lingua. Quin eum Codro generosorem Nireo formosorem. Ulyssē prudentiorem esse prādicant. Simy. Non laboro: vel totius Græciæ sit imperator: si libet modo ne illi potiantur herēditate.

Finis.

Veneris & Cupidinis.

Venus.

Quid tandē in causa est Cupido: ut quum reliquos deos omnis ad ortu expugnaris: Iouē ipsum neptunū: Apollinē: Iunonē: me denique matrē: ab vna

Minerua temperes. vt aduersus hanc nec vllum habeat incē/
 diuin tuafax: & iaculis vacua sit pharetra: tum & ipse arcu
 careas: neq; iaculāri noris: Cu. Equidem hanc metuo mater,
 est enim formidabilis truculentoq; aspectu: ac ferocitate q̄
 dam supra modum virili. Proinde si quando tenso arcu pe-
 tam illam: galee cristam quatiens expauescit me: moxq; for-
 midine tremere occipio sit: vt arma mihi e manibus excidat.
 Venus. Atq; Marsan nō erat hac formidabilior? Et hunc tñ
 superatum exarnasti. Cu. Imo ille cupide me recepit: atq; vl-
 tro etiā inuitat. Verū Minerua semper adductis superciliis
 obseruat. Quā aliquando temere ad illam aduolaui facē pro-
 prius admouens. At illa siquidem ad me accesseris inquit p-
 parentem Iouē quouis modo te confecero: aut lancea te tras-
 figam: aut pedibus arreptū in tartara dabo precipitem aut
 ipsa te discerpā. plurima itē id genus cōminabatur. Ad hæc
 acribus obtinetur oculis: postreo & i pectore faciē q̄dā gestat
 horrendā: viperis capillorū vice comatā. Hanc nimirū max-
 imope formido. Territat enī me: fugioq; quoties eā aspicio.
 Ve. Esto sane: Mineruā metuis vt ais atq; huius gestamē gor-
 gona reformidas: idq; cū Iouis ipsiū fulmē non formidauer[is]
 Ceterū musæ quā ob cām abs te nō feriunt: atq; a tuis iacu-
 lis tutæ agūt. Nū & hæ cristas q̄tiūt: aut gorgonas ptendūt?
 Cu. Has quidem reuereor mī. Sūt. n. vultu pudico ac reuerē-
 do: p̄terea sp̄ aliquo tenē studio: sp̄ cantionibus aīm intētū
 gerunt. Qui ipse et non raro illis assisto: carminis suauitate
 delinitus. Ve. Esto. nec has adoriris: propterea q̄ sint reuerē-
 dæ: At Dianam q̄ tādē gratia nō vulneras. Cup. Vt breuē
 dicā: hanc ne dephēdere qdē vsq; sum potis. qppe ppetuo per
 montes fugitatē. Ad hec alteri⁹ cuius. ā sui cupidinis illa tes-
 netur cupidine. Ve. Cuius o gnate. Cu. Nepe venatu ceruorū
 & hinnulorum: quos insectatur vt capiat: ac iaculo figat. Ac
 prorsum tota rerū huiusmodi studio tenetur. Tametsi frēm
 eius qui nimirū arcu valet & ipse ferit eminus. Ven⁹. Teneo
 gnate: eum sæpenumero sagitta vulnerasti. Finis.

Martis & Mercurii.

Mars.

A Vdistin Mercuri cuiusmodi nobis minar⁹ sit Iup-
 piter: q̄ superba: q̄ dictu absurda: Ego inquit: si

voluero:catenam ex æthere demittam.vnde si vos suspensi
me vi detrahare conemini:luseritis operam.Nunq̃ enim me:
deorsum trahetis.Cōtra si ego vos velim in altum attrahere
non vos mō: verum etiam tum terram ipsam:tū mare parit̃
subuectum in sublime sustulero.Ad hæc alia permulta:que
tu quoq; audisti.At ego siquidem cum vno quolibet singu
latim conferatur:ita præstantiorem eum esse:viribusq; sup̃
torem:haud quā negauerim:verū vnū tā multis pariter in
tantum antecellere,vt eum ne pondere quidem vincere que
amus,etiam si terram ac mare nobis adiunxerimus,id neuti
q̃ crediderim.Mercu.Bona verba Mars.Neq; enim sat tutū
est ista loqui.Ne quid forte mali nobis hæc petulantia con
cillet.Mars.An vero credis apud quemlibet hæc dicturum
me?Imo apud te solum id audeo/quem linguæ continentis
esse sciebam.Sed quod mihi maxime ridiculum videbatur.
tum quum hæc minitantem audirem,haud queam apud te
reticere.etenim memineram/quum non ita multo ante Nep
tunus,Iuno ac Pallas:mota aduersus eum seditione machi
narentur comprehensum illum in vincula conicere,quan
topere formidarit,atq; id tris dumtaxat deos.Quod ni The
tis misericordia commota.Briareum Centimanum illi aux
iliatum accersiuisset,ipso pariter cum fulmine ac tonitru vi
ctus erat.Hæc reputanti mihi ridere libebat,eius magnilo
quentiam iactantiamq;Mercu,Tace.Bona verba.Neq; enim
tutum est ista vel tibi decere,vel audire mihi.

Mercurii & Maia.

Mercurius.

Est vero mater deus qsq; in cœlo me miserior!Maia
Cauene quid istiusmodi dixeris Mercuri.Mercuri?
Quid nō dicam? q̃ qdē tm̃ negociorum solus susti
nēa qb⁹ delassor:in tā multa ministeria distract⁹ Nam mane
ptin⁹ surgendum est mihi statimq; verrendū cœnaculū:vbī
dii cōpotāt. Tū vbi curiā in qua cōsultāt vndiq; strauero:ac
singlā ita vt oportet coposuerō:Ioui necessū est assistē:ac p
ferēdis illius mādatis toto die sursum ac deorsū cursitare in
sup quū redeo,puluerulētus adhuc Ambrosiā apponere co
gor.porro priusq; nouitius iste pocillator aduenisset.Ego ne

etiam administrabā. Quodq̃ est omniū indignissimū:
soli omnium ne noctu quidem agere quietem licet: verum id
quoq̃ temporis necesse habeo defunctorū animas ad Pluto-
nem deducere: maniūq̃ gregi me ducem prebere: tum autem
& tribunalibus assistere. Neq̃. n. mihi sufficebāt. s. diuturna
negocia: dū versor in palestris: dum in contionibus p̃conis
vices ago: dū oratores instruo: ni hec quoq̃ provincia acces-
dat: vt simul etiā vmbrarū res disponā. Atqui Ledaē filii al-
ternis inter ipsos vicibus apud superos atq̃ inferos agitant.
Mihi necesse est quotidie tum hoc, tū illud pariter agere. De-
inde duo illi Alcmena ac Semele miseris prognati mulierib⁹
ociosi in conuiujs accūbunt: at ego Maia Atlantide proge-
nitus illis ministro scilicet. Quin nunc quū recens a Sidone
Cadmi filia reuersus essem. Nam ad hanc me legarat: visum
quid ageret puella. priusq̃ respirassem, & adhuc anhelū de via
versum ad Argos mandauit visurum/qui cum Danae age-
retur: Rursum inde in Boeotiam profectus inquit, obiit An-
tiopam visito. Adeo vt plane iam pariturum me negarim.
Quod si mihi licuisset: lubens profecto fecissem: id qđ solēt
ii qui in terris durā seruiunt seruitutē. MALA. Missa fac ista
gnate. Decet. n. per omnia morem gerere patri: quū sis iuue-
nis. At nunc quo iussus es, Argos contende. Deinde & Boeo-
tiam: ne si cessaris fuerisq̃ lētior, plagas etiam auferas. Nam
iracundi sunt qui amant

Veneris & Cupidinis

Venus.

Cupido Gnate: vide quæ facis flagitia. Non tam de
his loquor quæ te impulsore mortales in terra vel
in se quisq̃: vel inuicem alii in alios faciunt: verū de
his ago quæ apud superos quoq̃ designas: qui quidem Io-
uem ipsum cogis varias assumere formas: in quodcūq̃ tibi
pro tempore visum fuerit: eum vertens. Tum lunam e coelo
deuocas. Quin & solem aliquoties compellis lentum apud
Clymenem cessare aurigandi muneris oblitum. Nam quic-
quid iniuriæ in me matrem etiam committis: audacter ac tū-
q̃ tuto facis. Verum tu quidem o deorū omnium confiden-

tissime. Rheā in super ipsam iam anum præterea deorū tan-
multorū parentem: eo pertulisti: vt pusionem adamæ; atq;
in phrygium illum adoleſcēculum deperat:: ac tua iam opā
infant: iuſtusq; leonibus: adhibitis item corybantibus quip-
pe qui & ipſi furore quodam ſunt afflati: per Idam montem,
ſurſum ac deorſum oberrat: ipſa quidem Atiſ amore eiulās
Cæterum Corybantum: alius ſuum ipſe penem enſe deſecat.
alius demiffa coma per montes fertur: inſanus: alius cornu
canit: alius tympano tonat: alius cymbalo perſtrepit: breuiſ
omnis vndiquaq; Ida tumultus atq; infantiæ plena eſt. Proi-
de cuncta timeo. Metuo ne tale quid accidat: qñ quidē te pro-
dixi: malū ingens: vt ſi qñ reſipiſcat Rheā: vel potius: ſi per-
gat inſanire: Corybantibus imperet: vt te correptū diſcerpāt
aut leontibus obſiciāt. Hic me ſollicitat metus: q; videā tibi p-
ſiculū imminere. Cu. Ocioſo animo eſto mater: ſiquidem leo-
nibus etiam ipſiſ iam familiaris ſum factus. ita vt ſepenume-
ro conſcenſis eorum tergis: præhenſaq; tuba: equitis riſtu i-
ſidens illos agitem. At vero illi interim mihi caudis adblan-
diuntur: ac manum ori inſertam receptant: lambuntq;. dein
mihi reddunt: innocuā. Porro Rheā ipſi quādo tādē vaca-
uerit: vt in euſciſcatur: quū tu Atte ſit tota? Poſtremo quid
ego pecco: cum res pulchras vt ſunt offero ac demōſtro: vos
ne appetite res pulchras. Quare his de rebus ne in me crimē
conſerte. Num viſiſ ipſa tu mater: vt i neq; tu poſthac Martem
ames neq; ille te? Ve. Vt es peruitax. & nulla in re nō ſuperas
Attamen horum quæ dixi: aliquando memineris.

Doridis & Galateæ.

Doris.

HOrmoſum amātē Galatæa: nēpe ſiculū iſtū paſtorē
aiunt amore tui deperire. Galat. Ne ride Doris eī
qualis qual' eſt: Meptuno patre prognatus eſt. Do.
Quid tum poſtea: ſi vel Ioue ipſo ſit progenitus: quum vſq;
adeo agreſtis atq; hiſpidus appareat. quodq; eſt omnium de-
formiſſimum vñ oculus. An vero credis genus illi quicq; p-
futurum ad formā? Gal. Ne iſt huc quidē ipſum: q; hiſpidus
eſt atq; agreſtis vt tu vocas: illum deformat. Quin virile ma-

C.

gis est. Porro oculus in media fronte decet etiā: quo qdē nihilo
segnius cernit: q̄ si duo forent. Doris. Videris Galatæa non
amantem habere Polyphemū: sed illum potius adamare: sic
hominem prædicas. Galatæa. Equidem haud adamo: sed ta-
men insignem istam vestram insultandi opprobandiq̄ pe-
tulantiā ferre non queo. Ac mihi nimirum inuidentiā qua-
dam isthuc facere videmini: propterea q̄ ille quum fore alia
quādo gregem pasceret suū: nolq̄ e littorali specula ludētes
cerneret: in prominentibus Aetnæ pedibus: qua videlicet
inter montem & mare litus sese in longum porrigit, vos ne
aspexerit quidem. At ego omnium vna visa sum formosissī-
ma: eoq̄ in vñā me coniecerit oculum. Ea res vos male habet
Nam argumentum est: me forma præstantiorem esse: ac dig-
nīorem quæ amet: vos contra fastiditas esse. Doris. An istud
tibi putas inuidendum videri, si priamum pastori: deinde luf-
co formosa visa sis: q̄q̄ quid aliud ille potuit in te probare:
præter candorem. Is illi placet opinor: q̄ caseo & lacti as-
sueverit: proinde quicquid his sit simile id protenus pul-
chrum iudicat. Alioqui vbi libebit scire: qua sis facie desco-
pulo: quopiam in aquam: si quando tranquilla steterit des-
spectans: te ipsam contemplare: videbis aliud nihil nisi per-
petuum candorem. Verum is quidem non probatur: nisi ro-
bur admixtus illi: decus illi iunxerit. Gala. At qui ego illa im-
modice candida: tamen eiusmodi habeo amantem: quum in-
terim e vobis nulla sit, quam vel pastor: vel nauta vel por-
titor aliquis miretur. Cæterum Polyphemus: vt alia ne dicā
etiā canendi peritus est. Doris. Tace o Galathea. Audiuimus
illum canentem quum nuper pruriret in te. Sed o sancta Ve-
nus: asinum rudere dixisses. Nam lyre corpus, simillimum
erat cervino capiti: ossibus renudato: tum cornua perinde
quasi cubiti prominebant: iis iunctis inductisq̄ fidibus quas
nec allope quidem circūtorquebat agreste quiddam & abso-
num cātillabat: quum aliud interim ipse voce caneret: aliud
lyra succineret. Ita vt temperare nobis nequiterimus: quin ri-
deremus amatoriam illam cantionem. Si quidem Lyre soni-
tus adeo loquax ac garrulus erat vt nollit illi balanti respō-

dere. Imo puduisset: si visa fuisset stridulum illius & ridicu-
lum tantum inirari. Ad hæc gestabar in vlnis amasius iste
delicias suas: vsi catulum: pilis hirtū: ipsi non dissimilem.
Quis autem non inuideat tibi amicum istum Galatæa? Ga.
Quin tu igitur Dori tuū ipsius amicū nobis commōstra: q
meo sit formosior. quicq̃ doctius ac melius vel voce canat v
cithara? Doris. Mihi quidem nullus est amator, neq̃ me hoc
nomine iacto: quasi sim vehementer amabilis: verū tamen
istiusmodi amicum qualis est polyphemus nempe totus hū
eum olens tum crudis victitans carnibus & hospites si qui
appulerint deuorans tibi habeas: eumq̃ tu mutuum ames.

Diogenes & Alexandri.

Diogenes.

Quid hoc rei est Alexander? Itane defunctus es tu
quoq̃ perinde atq̃ nos omnes? Alexander. Vides
nimium Diogenes. Tamen si mirandum non est:
si homo quum fuerim: defunctus sum Dioge. Nū ego lup
pter ille Hammon mētebatur quum te suum filium esse dī
ceret. An vero tu Philippo patre prognatus eras. Alexāder
Haud dubie philippo. Neq̃ enim obiissem. si Hammonē pa
rente fuissem progenitus. Dioge. Atq̃ de Olympiade etiam
consimilia quædam ferebantur: puta Draconem quendam
cū ea fuisse congressum: visumq̃ in cubiculo. Ex eo grauidā
peperisse te. porro Philippum errare falliq̃ qui se tuum pa
trem esse crederet. Alexan. Inaudieram quidē & ipse ista quē
admodum tu: at nunc video neq̃ matrem neq̃ Hammonios
illos vates: sani quicq̃ aut veri dixisse. Diog. Attamen istud
illorū mendatiū Alexander: ad res gerendas haud quāq̃ tibi
fuit inutile propterea q̃ vulgus te verebat̃ metuebatq̃: quū
deum esse crederet. Sed dic mihi: cui nam tam ingēs illud im
perium moriens reliquisti? Alex. Id equidem ignoro. Celeri
us enim e vita submouebar: q̃ vt esset ociū de illo quicq̃ sta
tuendi: preter id vñū: q̃ moriens Perdiccæ anulum tradidi:
Sed age: qd rides Diogenes? Diog. Quid nū rideam? An nō
meministi: qd Græci fecerit: quū nuper tibi arepto imperio
adularentur: principemq̃ ac ducem aduersus Barbaros de
ligerent? Nonnulli vero in duodecim deorum numerum

referent: ac phana constituerent: denique sacra facerent tanquam
Draconis filio? Sed illud mihi dicitur: ubi te sepelierunt Macedones?
Alexander. Et iam dum in Babylone iaceo: tertium
tam diem. Porro Ptholemaeus ille satelles meus si quando
detur ocium ab his rerum tumultibus qui nunc insunt: polle
lectur in Aegyptum deportaturum me, atque inibi sepultu
rum: quo videlicet vnus fiam ex diis Aegyptiis. Diogenes.
Non possum non ridere Alexander: qui quidem te videant
etiam apud inferos desipientem sperantemque fore ut aliquan
do vel Anubis fias: vel Osiris. Qui tu spes istas omittis o di
uinissime: neque enim fas est reuerti quenquam qui semel paludem
transmiserit: atque intra specus hiatus descenderit, propterea
quod neque indiligens est Aeacus, neque contemnendus Cerberus.
Verum illud abs te discere peruelim: quo feras animo, quo
ties in mentem redit, quanta foelicitate apud superos relicta
huc sis profectus: puta capitis custodibus, satellitibus, duci
bus, tum auri tanta vi: ad hoc populis: qui te adorabant. Pre
terea? Babylone Bactris, immanibus illis belluis, dignitate:
gloria: deinde quod eminebas conspicuus: dum vectareris, dum
amiculo candido caput haberes reuinctum: dum purpura
circumamictus esses? Nunquid haec te discrutiant: quoties
recurfant animo? Quid lachrymas stultae? An non id te sapi
ens ille docuit Aristoteles: neres eas quae a fortuna proflu
ciscantur, stabiles ac firmas existimares? Alexan. Sapiens fle
le: quum sit assentatorum omnium perditissimus. Sine me
solum Aristotelis facta scire: quod multa a me petierit: quae mi
hi scripserit deinde quemadmodum abusus sit mea illa am
bitione: qua cupiebam eruditione caeteris praestare: quum
mihi palparetur interim, ac praedicaret me: nunc ob formam.
tanquam & ipsa summi boni pars quaedam esset: nunc ob res ge
stas atque opes. Nam has quoque in bonorum numero colloca
das esse censebat: ne sibi vitio verteretur: quod eas acciperet. Pla
ne praestigiosus vir ille quidem erat, ac fraudulentus o Dio
genes. quod illud fructus scilicet ex illius sapientia fero quod nunc
peride quasi summis de bonis exerucior: ob ista quae tu pau
lo ante commemorasti. Diogenes. At scin quid facies? Osten

dam tibi molestiae istius remedium. Quando quidem his in
locis veratrum non prouenit: fac vt Lethæi fluminis aquam
audis faucibus attrahens, bibas: iterumq; ac sæpius bibas.
Atq; eo pacto defines de bonis illis Aristotelicis discrutia
ri. Verum enim. Cletum etiam illum & Calisthenem video
cumq; his alios compluris raptim huc sese ferentes: quo te di
scerpant, pœnasq; sumant, ob ea quæ quondam in illos com
misisti. Quare fac in alteram hanc ripam te conferas, & cres
brius (vt dixi) bibas. Finis.

Menippi & Chironis.

Menippus.

EQuidem inaudiui Chiron, te deus quum esses, ta
men optasse mortem. Chiron. Vera nimirum sunt
ista quæ audisti Menippe. Planeq; mortuus sum si
cuti vides: quum mihi licuerit immortalem esse. Menippus.
At quænam te mortis cupido tenebat: rei videlicet, quam
vulgus hominum horreat? Chiron. Dicam apud te: virum
neutiq; stultum atq; imperitum: iam mihi defierat esse iucun
dum, immortalitate frui. Menippus. Quid? An iniucundum
erat, te viuere: lucemq; tueri? Chiron. Erat inquam Menippe
Nam quod iucundum vocant: id ego neutiquam simplex,
sed varium quiddam esse arbitror. Verum quum ego sem
per viuerem: atq; iisdem perpetuo rebus vterer, sole: luce: ci
bo, tum horæ eædem recurrerent, reliqua item omnia / quæ
cunq; contingunt in vita, reciproco quodam orbe redierent
atq; aliis alia per vices succederent: satietas videlicet eorum
me coepit. Neq; enim in eo voluptas est sita: si perpetuo fru
ar iisdem: sed omnino in permutando posita est. Menippus.
Probeloquæris Chiron. Cæterum hæc quæ apud inferos
agitur vita, quinam tibi procedit: posteaq; ad hanc tanquam
ad potiorem te contulisti? Chiron. Haud insuauiter Menip
pe. Siquidem æqualitas ipsa quiddam habet admodum po
pulare. Nihil autem interest vtrum in luce quis agat: an in te
nebris. præterea neq; sitiendum est nobis quemadmodum
apud superos: neq; esuriendum: sed eiusmod rerum omniū
egentia vacamus. Menippus. Vide Chiron ne temet ipse in
uoluas, neq; eodem tibi recidat oratio. Chiron. Quamob

remittit huc ais Menippus. Nempe: si illud tibi fastidiosum fuit: quod in vita semper iisdem similibusq; rebus utendum erat: quum hic iidem similia sint omnia: eundem ad modum parient fastidium. At de integro tibi quaerenda erit vitae commutatio: atq; hinc quopiam aliam in vitam demigrandum. id quod arbitror fieri non posse. Chiron. Quid igitur faciendum Menippe? Menippus. Illud nimirum, uti sapiens quum sis, quemadmodum opinor: & vulgo praedicant praesentibus rebus sis contentus: neq; quicq; in his esse putes quod ferri non queat.

Finis.

Menippi. & Cerberi.

Menippus

Hic Cerbere, quandoquidem mihi tecum cognitio quaedam intercedit: quum & ipse sim canis, dic mihi per stygiam paludem, quomodo sese habebat Socrates: quum huc accederet? Verisimile est autem, te deus quum sis, non latrare modo, verum etiam humano more loqui si quando velis. Cerberus. Quum procul adhuc abesset Menippe, visus est constanti atq; interrito adire vultu, perinde quasi mortem, nihil omnino formidaret, ac tanq; hoc ipsum vellet iis qui procul a specus ingressu stabant ostendere verum simul atq; despexit in hiatum, viditq; profundum, atq; atrium antri recessum: simulq; ego cunctatam etiam illum aconito mordens pede correptum detraherem infantium, ritu eiulabat, suosq; deplorabat liberos: nihilq; non faciebat: in omnem speciem, sese conuertens. Menippus. Num, igitur fucate sapiens erat ille: neq; vere mortem contemnebat? Cerberus. Haud vere. Ceterum ubi vidit id esse necesse: audaciam quandam praese ferebat: quasi vero volens id esset passurus, quod alioqui volenti nolenti tamen omnino fuerat ferendum: videlicet, quo spectatoribus esset miraculo. Equidem illud in totum de viris istiusmodi: vere passim dicere ad fauces usq; specus intrepidi sunt ac fortes: porro intus quum sunt: nihil mollius neq; fractius. Menippus. Ceterum ego quoniam animo tibi visus sum subisse specum, Cerberus. Vnus mortalium Menippe sic mihi visus es subire: ut tuo dignumerat genere, & prior te Diogenes: propterea q; neu

nūq̄ adacti subieritis aut intrusi/verum tum vltro neci, tum si
dentes atq; omnibus plorare renunciantes.

Finis.

Menippi & Tantali.

Menippus.

Quid ciulas o Tantale: aut quid tuam deploras for
tunam: sitagno imminens? Tan. Quoniam siti ene
cor Menippe. Me. Vsq; adeo piger es atq; iners: vt
non vel pronus incumbens bibere noris: vel caua vola hau
riens? Tan. Nihil profecero: si procumbā. Refugit enī aqua
simulatq; me propi⁹ admoueri senserit: q; si quādo haufero
oriq; coner applicare: prius effluxit, q̄ summa rigein labia.
Atq; inter digitos effluēs aqua/haud scio quomodo rursus
manū meam aridam relinquit. Me. Prodigiosum quiddam
de te narras Tantale. Verū dic mihi: isthuc ipsum quorsum
opus est bibere? quū corpore careas? Nam illud quod esuri
re poterat aut sitire, in Lydia sepultum est. Cæterum tu quū
sis animus: quinā posthac aut sitire queas: aut bibere? Tan.
At qui hoc ipsum supplicii genus est: vt anima perinde qua
si corpus sit, ita sitiat. Me. Age hoc ita habere credimus: quā/
do quidem affirmas te siti puniri. At quid hinc acerbi tibi po
terit accidere? Num metuis ne potus inopia moriari? At es
quidē haud video alteros inferos: si quis hos relinquat: neq;
locum alium in quem morte demigret quispiam: Tan. Re
cte tu quidem dicis. Verum hoc ipsum supplicii genus est:
sitire cum nihil sit opus. Me. Desipis Tantale: & vtī verum tū
bi fatear, non alio potu videris egere: q̄ veratro inero. Nam
diuersum quiddam pateris, tis quos canes rabiosi momora
derint: vt qui non aquam: quemadmodum illi: sed siti hor
reas. Tan. Ne veratrum quidem recusarim bibere Menippe:
si liceat modo. Me. Bono es animo Tantale: certum habens:
nunq̄ fore: vt vel tu vel reliquorum manium quispiā bibat.
Neq; enim fieri potest. Quāq; non omnibus quemadmo
dū tibi/pœna adiudicata est: vt sitiant: aq; illos nō expectāte.

¶ Theodoricus Martinus A Iustensis Louanii imprimebat
Anno Dominicæ incarnationis. MCCCCC.XV.